

Całkowanie numeryczne

Opracował dr inż. Robert Jakubowski, Politechnika Rzeszowska, Katedra Samolotów i Silników Lotniczych

Table of Contents

Wprowadzenie.....	1
Metoda prostokątów.....	1
Metoda trapezów.....	3
Metoda trapezów dla danych punktowych.....	4
Całka Simpsona	5
Adaptacja metody Simpsona do obliczeń dla danych punktowych.....	7
Całkowanie z wykorzystaniem funkcji wewnętrznych Matlab.....	8
Funkcje przygotowane do wykładu.....	9

Wprowadzenie

Całkowanie numeryczne polega na przybliżonym wyznaczeniu wartości całki oznaczonej

$$S = \int_{x_1}^{x_2} f(x) dx$$

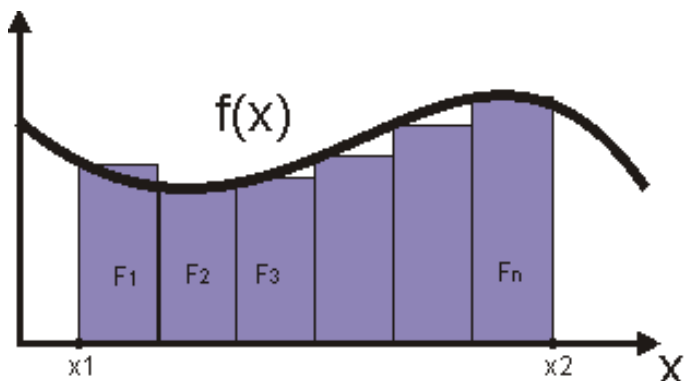
Przedstawione wcześniej metody realizowały obliczenia w oparciu o Symbolic Toolbox. Tym razem przyjrzymy się metodom, które wykorzystuje się w obliczeniach numerycznych.

Zakładając, że mamy do czynienia z całką właściwą, czyli ciągłą w przedziale całkowania i o skończonych granicach, to obliczenia wykonuje się z wykorzystaniem kwadratur w ostaci:

$$S = \int_{x_1}^{x_2} f(x) dx \approx \sum_{i=1}^n F_i$$

Gdzie F_i jest przybliżoną wartością pola pod funkcją podcałkową dla elementarnego przedziału Δx_i na jaki został podzielony przedział całkowania.

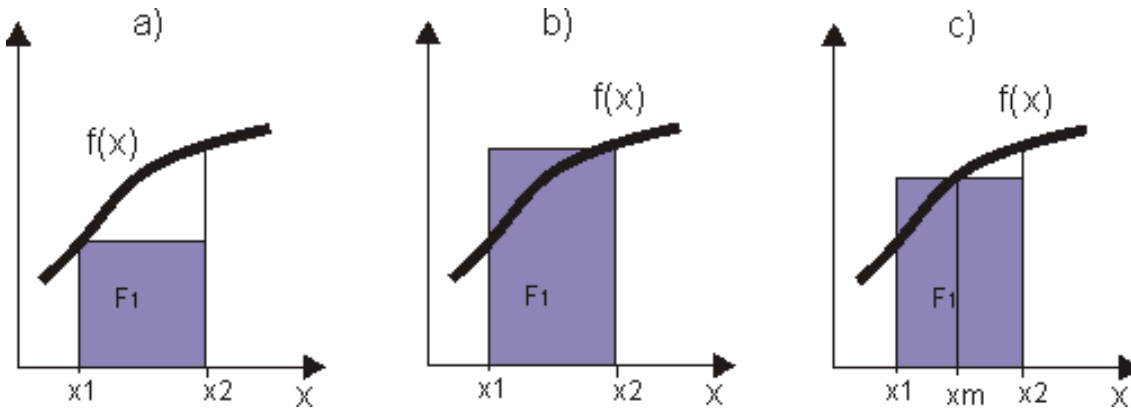
Metoda prostokątów

Rys 1. Graficzne zobrazowanie metody prostokątów

Metoda prostokątów przedstawiona graficznie na rys. 1 polega na podzieleniu całkowanego przedziału na n odcinków i wyliczeniu sumy pól utworzonych w ten sposób prostokątów. Prostokąty można utworzyć na trzy sposoby w zależności od metody wyboru węzłów. Może to być metoda (rys. 2)

- lewych prostokątów gdy węzeł do utworzenia prostokąta jest położony z lewej strony
- prawych prostokątów, gdy węzeł leży z prawej strony
- środkowych prostokątów ^{gdy} węzeł leży pośrodku; $x_m = \frac{1}{2}(x_1 + x_2)$

Rys 2. Metody tworzenia prostokątów a) metoda lewych prostokątów, b) metoda prawych prostokątów, c) metoda środkowych prostokątów

Dla pierwszej metody funkcja całkowania metodą prostokątów została przedstawiona w [funkcji calka_prostok_l](#)

Spróbujmy wykorzystać przygotowaną funkcję i policzyć wartość całki. Policzymy całkę z funkcji sin(x) od 0 do π czyli:

$$S = \int_0^{\pi} \sin(x) dx$$

```
f=@(x) sin(x); %definicja funkcji
p_c=[0,pi]; %przedział całkowanie
n=10; % ilość przedziałów na które podzielony zostanie przedział całkowania
S1=calka_prostok_l(f,p_c,n)
```

S1 = 1.9835

Sprawdźmy wynik obliczeń realizując wykorzystując wcześniej poznaną metodę obliczeń symbolicznych

```
syms z
fz=sin(z)
```

fz = sin(z)

```
S=double(int(fz,z,0,pi))
```

S = 2

Wynik obliczenia całki dla metody dokładnej dał wartość 2, która jest nieco wyższa, niż otrzymana metodą prostokątów

Spróbujmy obliczyć wartość całki gdy weźmiemy pod uwagę metodę całkowania z wykorzystaniem środkowych prostokątnych. Metodę taką przedstawiono w [funkcji calka_prostok_srod](#). Weźmy pod uwagę te same parametry całkowania, co poprzednio

```
S2=calka_prostok_srod(f,p_c,n)
```

```
S2 = 2.0082
```

Tym razem wyznaczona wartość całki jest większa niż dla rozwiązania dokładnego

W ramach ćwiczeń proszę przygotować [funkcję calka_prostok_p](#), która będzie wyliczać całkę metodą prawych prostokątów w polu do którego odsyła link. Następnie poniżej należy wyznaczyć wartość całki tą metodą

Sprawdźmy jak zwiększenie ilości węzłów całkowania wpłynie na dokładność obliczeń. Zwiększmy n do 50

```
n=50;  
S1_1=calka_prostok_l(f,p_c,n)
```

```
S1_1 = 1.9993
```

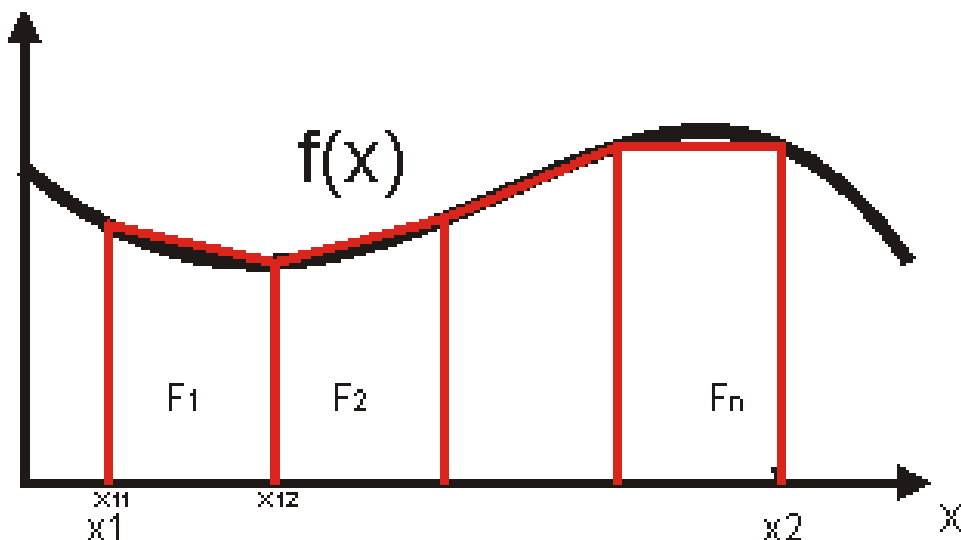
```
S2_1=calka_prostok_srod(f,p_c,n)
```

```
S2_1 = 2.0003
```

Otrzymane wyniki pokazują, że jesteśmy coraz bliżej rozwiązania dokładnego. Gdyby dalej zagęszczać przedział całkowania to wyliczana wartość będzie dokładniejsza

Metoda trapezów

Kolejną metodą, która daje wynik obarczony mniejszym błędem jest metoda trapezów. Polega ona na przybliżeniu obszaru całkowania w trapezami jak przedstawiono to na rysunku 3.

Rys 3 Przykład całkowania metodą trapezów

W przedstawionym przypadku pole pojedynczego przedziału będzie obliczane zgodnie z definicją pola trapezu:

$$F_1 = 0,5(f(x_{12}) + f(x_{11}))(x_{12} - x_{11})$$

Funkcję liczącą całkę metodą trapezów przedstawiono w [funkcja calka_trapez](#)

```
n=10;  
St=calka_trapez(f,p_c,n)
```

```
St = 1.9835
```

```
St_1=calka_trapez(f,p_c,50)
```

```
St_1 = 1.9993
```

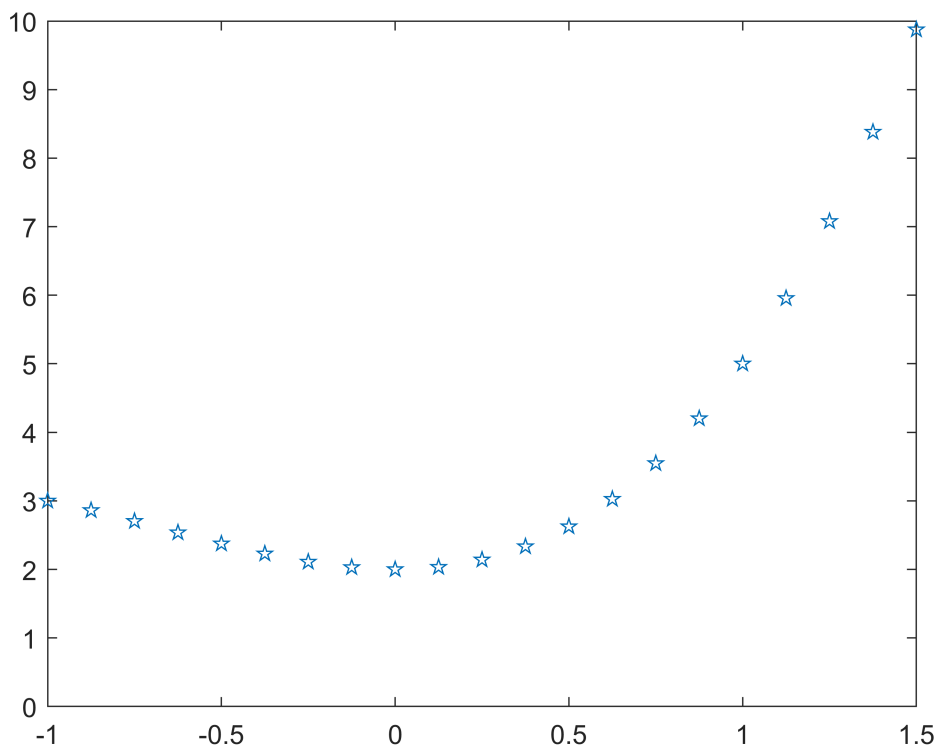
W przypadku obliczeń całki z funkcji sinus dostajemy tak samo dokładny wynik jak metodą lewych prostokątów. Oczywiście dla większości innych funkcji metoda ta da znacznie lepsze wyniki obliczeń

Metoda trapezów dla danych punktowych

Metodę trapezów można wykorzystać do obliczeń całki z wartości dyskretnych. Na przykład, gdy dla zadanych wartości x mamy podane wartości y i oczywiście dane są posortowane wg rosnących wartości x . Dla takiego przypadku funkcja do obliczeń całki metodą trapezów przedstawiono w [funkcji calka_trapez_xy](#)

Przygotujmy dane w postaci punktów x i y

```
x=linspace(-1,1.5,21);  
y=x.^3+2*x.^2+2;  
%punkty przedstawiono graficznie  
plot(x,y,'p')  
axis([x(1),x(end),0,10])
```



```
S_t_xy=calka_trapez_xy(x,y)
```

```
S_t_xy = 8.9502
```

Ponieważ do otrzymania punktów wykorzystaliśmy funkcję, więc zweryfikujmy wynik obliczeń wykonując obliczenia na zmiennych symbolicznych

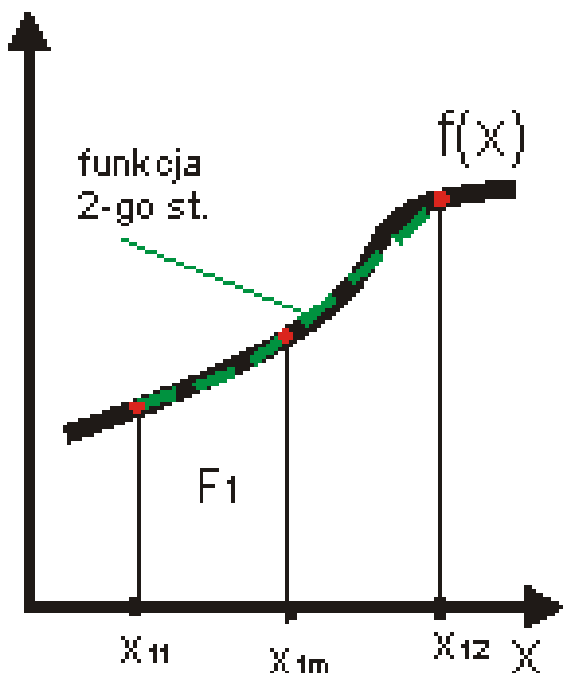
```
syms z
fz=z.^3+2*z.^2+2;
S_d=double(int(fz,z,-1,1.5))
```

```
S_d = 8.9323
```

Widzimy, że otrzymany wynik dla obliczeń dokładnych nieznacznie różni się od wyniku uzyskanego metodą całkowania trapezowego

Całka Simpsona

W tym przypadku pole elementarnej figury F jest obliczone jako obszar pod krzywą drugiego stopnia. Do tego, aby znaleźć funkcję drugiego stopnia niezbędne są trzy punkty, dlatego też w wybranym przedziale od x_{11} do x_{12} dla wyznaczenia elementarnej pola wprowadza się dodatkowo $x_{1m}=0.5*(x_{11}+x_{12})$. Na bazie tych trzech punktów można opisać wielomian drugiego stopnia, przybliżający całkowaną funkcję (rys 4). Teorię dotyczącą tworzenia takiej funkcji zawarto w pracy [1]. Finalnie pole po scałkowaniu funkcji pod funkcją kwadratową jest wyrażane

$$F_1 = \frac{x_{12} - x_{11}}{6} (f(x_{11}) + 4f(x_{1m}) + f(x_{12}))$$

gdzie $x_{1m} = \frac{1}{2}(x_{11} + x_{12})$

OczywiŃcie punkt koŃcowy tego przedziału x_{12} jest punktem poczãtkowym kolejnego przedziały czyli $x_{21}=x_{12}$ itd. Stãd funkcja całkowania metodã Simpsona moŹe być przedstawiona jako

$$S = \sum_{i=1}^n \frac{x_{i2} - x_{i1}}{6} (f(x_{i1}) + 4f(0.5(x_{i1} + x_{i2})) + f(x_{i2}))$$

gdzie n - jest liczbã przedziałów na który został podzielony obszar całkowania

Metodã tã wykorzystano w funkcji [calka_simpsona](#), Wykorzystujãc tã funkcjã spróbujmy wyznaczyć wartoŃc całki funkcji $\sin$ jak robiliŃmy to dla wczeŃniejszych metod i porównajmy uzyskane wyniki

```
n=10;
Ss=calka_simpsona(f,p_c,n)
```

```
Ss = 2.0000
```

```
n=50;
Ss_1=calka_simpsona(f,p_c,n)
```

```
Ss_1 = 2.0000
```

```
tab1=table([S; S], [10; 50], [S1; S1_1], [S2; S2_1], [St; St_1], [Ss; Ss_1]);
tab1.Properties.VariableNames={'Wynik dokłãdny' 'liczba przedziałów' 'm. lewych prost.'...
    'm. Ńrodkowych prost.' 'm. trapezów' 'm. Simpsona'};
tab1.Properties.Description=' Porównanie wyników całkowania różnymi metodami';
tab1
```

```
tab1 = 2x6 table
```

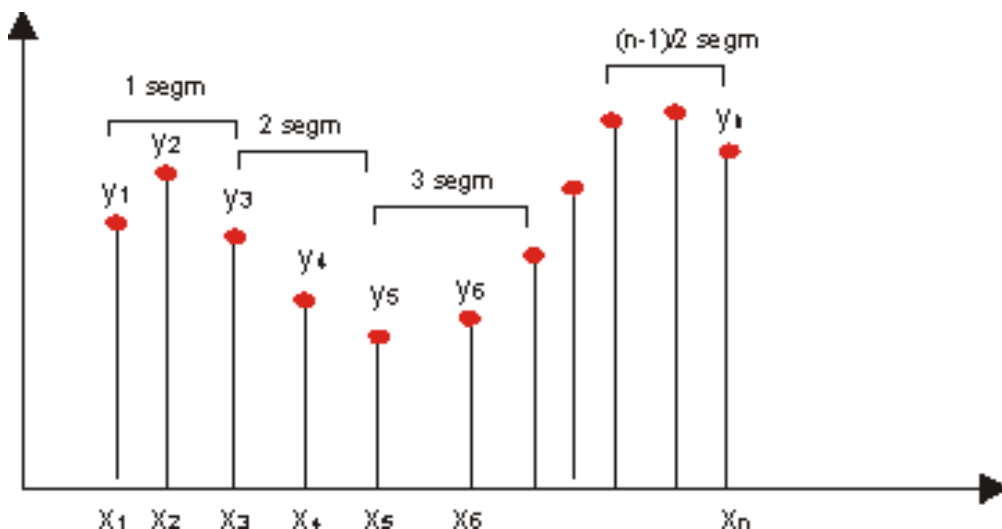
	Wynik dokładny	liczba przedziałów	m. lewych prost.	m. środkowych prost.
1	2	10	1.9835	2.0082
2	2	50	1.9993	2.0003

Tab. 1. Porównanie wyników całkowania różnymi metodami

Wyniki przedstawione w tab.1 pokazują, że zwiększając ilość przedziałów całkowania podnosi się dokładność obliczeń. W przedzstawionych przykładach już przy przyjętej liczbie przedziałów 10 metoda Simpsona daje rozwiązanie bliskie rozwiązaniu dokładnemu. W kolejności otrzymanych wyników można stwierdzić, że metoda Simpsona pozwala wyznaczyć wartość całki z największą dokładnością, później jest metoda trapezów i najmniej dokładną jest metoda prostokątów.

Adaptacja metody Simpsona do obliczeń dla danych punktowych

Metode Simpsona podobnie jak metodę trapezów można dostosować do całkowania na bazie punktów. Przyjrzyjmy się rysunkowi 4. Do określenia krzywej drugiego stopnia dla pojedynczego segmentu potrzebne jest trzy punkty, zatem dla pierwszego segmentu musimy mieć taką ilość punktów. Każdy kolejny segment wymaga dołożenia kolejnych dwóch punktów, bowiem pierwszy punkt w tym segmencie jest ostatnim w segmencie poprzedzającym. Wynika stąd, że dla przyjętego toku rozumowania niezbędne jest aby policzyć całkę Simpsona minimum trzy punkty, oraz drugim wymaganiem jest aby liczba punktów była nieparzysta. Wtedy można wydzielić $(n-1)/2$ segmentów, na bazie których zostanie wykonane całkowanie metodą Simpsona.

Zależność na całkę Simpsona dla zbioru punktów można zapisać

$$S = \sum_{i=1}^{\frac{(n-1)}{2}} \frac{(x(2i+1) - x(2i-1))}{6} (f(x(2i-1)) + 4f(x(2i)) + f(x(2i+1)))$$

Zależność tę przedstawiono w funkcji [calka_simpsona_xy](#)

Spróbujmy wykorzystać tą metodę do obliczenia całki na podstawie wcześniej wyznaczonych punktów x i y (przy metodzie trapezów). Celow wprowadziłem tam nieparzystą liczbę punktów. Porównajmy otrzymane wyniki

```
S_s_xy=calka_simpsona_xy(x,y)
```

```
S_s_xy = 8.9323
```

```
tab2=table({'Metoda dokładna'; 'Metoda trapezów'; 'Metoda Sipsona'},[S_d;S_t_xy;S_s_xy], [0;abs(S_d-S_s_xy);abs(S_t_xy-S_s_xy)], [0;abs(S_d-S_s_xy);abs(S_t_xy-S_s_xy)]);  
tab2.Properties.VariableNames={'Metoda całkowania' 'Wynik całkowania' 'błąd względny'};  
tab2
```

```
tab2 = 3x3 table
```

	Metoda całkowania	Wynik całkowania	błąd względny
1	'Metoda dokładna'	8.9323	0
2	'Metoda trapezów'	8.9502	0.0179
3	'Metoda Sipsona'	8.9323	0.0000

Tab. 2. Porównanie wyników całkowania dla metody trapezów i metody Simpsona na zbiorze punktów

Zestawienie wyników pokazuje, że metoda Simpsona w tym wypadku też daje rozwiązanie bardzo bliskie rozwiązaniu dokładnego, Metoda trapezów w tym wględzie daje nieznaczny błąd.

Całkowanie z wykorzystaniem funkcji wewnętrznych Matlab

Można realizować całkowanie wykorzystując standardowo występujące w matlabie funkcje do całkowania **integral**, **integral2**, **integral3**. Funkcje te pozwalają na wyznaczenie wartości całki oznaczonej jednej dwóch i trzech zmiennych. Wywołanie funkcji **integral1** jest następujące **S=integral(fun,pocz_prz,kon_prz)**,

gdzie: fun - jest funkcją, pocz_prz - początek przedziału całkowania, kon_prz - koniec przedziału całkowania.

Spróbujmy wykonać całkowanie na funkcji wcześniej rozpatrywanej $F(x)=x.^3+2*x.^2+2$ w przedziale jak wcześniej od -1 do 1.5.

```
f=@(x) x.^3+2*x.^2+2
```

```
f = function_handle with value:  
@(x)x.^3+2*x.^2+2
```

```
S=integral(f,-1,1.5)
```

```
S = 8.9323
```

Pozostałe funkcje mają podobną strukturę wywołania funkcji.

funkcja **integral2** jest wywoływana **S=integral2(f(x,y),x_min,x_max,y_min,y_max)**.

Zróbmy obliczenia dla wyznaczenia połowy pola koła, które zrobiono dla całkowania z wykorzystaniem symbolic toolbox. Wykorzystamy funkcję $f(r, \alpha) = \sqrt{r^2 \cos(\alpha)^2 + r^2 \sin(\alpha)^2}$

```
fk=@(r,alpha) ((r.*cos(alpha)).^2+(r.*sin(alpha)).^2).^0.5
```

```
fk = function_handle with value:  
@(r,alpha)((r.*cos(alpha)).^2+(r.*sin(alpha)).^2).^0.5
```


Policzmy wartość całki dla $r_1=0$ do $r_2=5$ i kąta $\alpha_1=0$ i $\alpha_2=\pi$, co jest równoważne wyliczeniu pola koła o promieniu $R=5$. Ponieważ pierwszą zmienną w funkcji jest r zatem jako pierwsze będą granice całkowania po r , a następnie po α

```
S_k05=integral2(fk,0,5,0,2*pi)
```

```
S_k05 = 78.5398
```

```
%Sprawdzenie wyniku z obliczeń dla koła
```

```
S_k05_spr=pi*5^2
```

```
S_k05_spr = 78.5398
```

W ramach ćwiczeń można policzyć objętość kuli wykorzystując całkę potrójną przedstawioną *integral3*, wywołanej jako $V=\text{integral2}(f(x,y,z),x\_min,x\_max,y\_min,y\_max,z\_min,z\_max)$. Do zależności na objętość kuli można wykorzystać funkcję przedstawioną w materiałach [Działania w Matlabie na wyrażeniach symbolicznych cz. 2](#)

Funkcje przygotowane do wykładu

Funkcja `calka_prostok_l`

Zmiennymi wejściowymi będą funkcja f , przedział całkowania $[x_1, x_2]$ i ilość elementów na których dzielony jest przedział. Zmienną wyjściową jest wartość całki S

```
function S=calka_prostok_l(f,x,n)
if length(x)~=2
    %Komunikat o niewłaściwym przedziale zmiennej x
    Disp "Przedział całkowania powinien być wektorem dwuelementowym [x1, x2]"
    % Przypisanie wyniku jako NaN
    S=NaN;
else
    xn=linspace(x(1),x(2),n+1);
    S=0;
    % Iteracyjne wyliczenie wartości całki poprzez sumowanie pól
    for i=1:n
        S=S+f(xn(i))*(xn(i+1)-xn(i));
    end
end
end
```

Funkcja `calka_prostok_srod`

Zmiennymi wejściowymi będą funkcja f , przedział całkowania $[x_1, x_2]$ i ilość elementów na których dzielony jest przedział. Zmienną wyjściową jest wartość całki S

```
function S=calka_prostok_srod(f,x,n)
if length(x)~=2
    %Komunikat o niewłaściwym przedziale zmiennej x
    Disp "Przedział całkowania powinien być wektorem dwuelementowym [x1, x2]"
    % Przypisanie wyniku jako NotaNumer
    S=NaN;
else
    xn=linspace(x(1),x(2),n+1);
    S=0;
    % Iteracyjne wyliczenie wartości całki poprzez sumowanie pól przy
    % założeniu że węzeł będzie punktem środkowym
    for i=1:n
        S=S+f(0.5*(xn(i)+xn(i+1)))*(xn(i+1)-xn(i));
    end
end
end
```

Funkcja `calka_prostok_p`

W podobny sposób jak wyżej należy przygotować funkcję do całkowania metodą prawych prostokątów. Można wykorzystać te same zmienne wejściowe i wyjściowe, jak powyżej

Funkcja `calka_trapez`

Zmiennymi wejściowymi będą funkcja f , przedział całkowania $[x_1, x_2]$ i ilość elementów na których dzielony jest przedział. Zmienną wyjściową jest wartość całki S

```
function S=calka_trapez(f,x,n)
if length(x)~=2
    %Komunikat o niewłaściwym przedziale zmiennej x
    Disp "Przedział całkowania powinien być wektorem dwuelementowym [x1, x2]"
    % Przypisanie wyniku jako NotaNumer
    S=NaN;
else
    xn=linspace(x(1),x(2),n+1);
    S=0;
    % Iteracyjne wyliczenie wartości całki poprzez sumowanie pól trapezów
    for i=1:n
        S=S+(xn(i+1)-xn(i))*0.5*(f(xn(i))+f(xn(i+1)));
    end
end
end
```

Funkcja `calka_trapez_xy`

Funkcja oblicza wartość całki metodą trapezów dla dyskretnego zbioru danych posortowanego wg rosnących wartości x. Zmiennymi wejściowymi są wartości x i odpowiadające im wartości y

```
function S=calka_trapez_xy(x,y)
n=length(x);
S=0;
for i=1:n-1
    S=S+0.5*(y(i+1)+y(i))*(x(i+1)-x(i));
end
end
```

Funkcja calka_simpsona

Zmiennymi wejściowymi będą funkcja f, przedział całkowania [x1, x2] i ilość elementów na których dzielony jest przedział. Zmienną wyjściową jest wartość całki S

```
function S=calka_simpsona(f,x,n)
if length(x)~=2
    %Komunikat o niewłaściwym przedziale zmiennej x
    Disp "Przedział całkowania powinien być wektorem dwuelementowym [x1, x2]"
    % Przypisanie wyniku jako NaN
    S=NaN;
else
    xn=linspace(x(1),x(2),n+1);
    S=0;
    % Iteracyjne wyliczenie wartości całki poprzez sumowanie pól trapezów
    for i=1:n
        xm=0.5*(xn(i+1)+xn(i));
        S=S+(xn(i+1)-xn(i))/6*(f(xn(i))+4*f(xm)+f(xn(i+1)));
    end
end
end
```

Funkcja calkasimpsona_xy

Funkcja oblicza wartość całki metodą Simpsona dla dyskretnego zbioru danych posortowanego wg rosnących wartości x. Zmiennymi wejściowymi są wartości x i odpowiadające im wartości y

```
function S=calka_simpsona_xy(x,y)
n=length(x);
n1=length(y);
if n1~=n
    % zabezpieczenie dla źle wprowadzonych danych wektor x i y mają różne
    % długości
    S=NaN;
    disp 'wektor wejściowy x i y muszą mieć tę samą długość'
elseif n<3
    %Zabezpieczenie gdy liczba elementów jest zbyt mała
    S=NaN;
    disp 'Nie można policzyć całki Simpsona dla mniej niż trzech punktów'
elseif round(n/2)~=n/2
    %Zabezpieczenie gdy liczba elementów jest parzysta
    S=NaN;
```

```
    disp 'Wymagane jest do obliczeń, aby liczba punktów była nieparzysta'  
else  
    % Obliczenie całki  
    S=0;  
    for i=1:(n-1)/2  
        S=S+(x(2*i+1)-x(2*i-1))/6*(y(2*i-1)+4*y(2*i)+y(2*i+1));  
    end  
end  
end
```

Literatura

- 1) Pańczyk B. i in.; Metody Numeryczne w przykładach, Politechnika Lubelska, Lublin 2012
- 2) Fortuna Z., Macukow B., Wąsowski J.; Metody Numeryczne; Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 2001